

بسم الله الرحمن الرحيم

جنگ علیه اسلام در ازبکستان شاهد فرمان های سبک حبس علیه نصرانی ها و شدید آن علیه مسلمین!

(ترجمه)

خبر:

ازبکستان، محکمه تاشکند یازده تن را به جرم این که برای ادای نماز و بحث در مورد احکام دین خویش در مسجد گرد آمده بودند، الی شش سال حبس محکوم کرد. هرچند تعداد زیاد شان اعتراض نمودند؛ اما در معرض شکنجه قرار گرفتند و نظامی ها آنان را به تجاوز بر همسران، روبروی چشم شان تهدید نمودند؛ اما محکمه این اعتراض ها را نادیده گرفت و علیه سه تن از پروتستانت ها فقط حکم پانزده روز حبس را صادر نمود.

تبصره:

چنان چه در گزارش ذکر گردید، یازده مرد مسلمان به طور دسته جمعی در زندان مرکزی شماره یک، مربوط وزارت داخله در تاشکند زندانی شدند. مقامات مدعی اند که در گردهمایی سال ۲۰۰۸م بعضی از مردان در مورد ضرورت اقامه خلافت اسلامی در ازبکستان و علیه اسلام کریموف سخن گفتند، آن ها قصد داشتند حکومت را سرنگون کنند و آن ها را به همکاری با حرکت اسلامی، افراطی و ممنوع فعالیت و گوش دادن به سخنان امامی که ۲۲ سال قبل از طرف نیروهای امنیتی هشدار داده شده بود، متهم ساختند.

اما سورات اکراموف مدافع مستقل حقوق بشر، این اتهامات را رد نموده و بتاريخ ۱۵می در فورم شماره ۱۸ دوسیه تأکید و شکایت نمود: «متهمین فقط برای نماز خواندن جمع شده بودند. ازین که قضیه دروغ است و غیر از اعتراف هایی که به وسیله شکنجه در اثنای تحقیق از آنان گرفته شده است، دلیل دیگری نزد پولیس نیست.» قاضی اولی را بنابر ادعاهای مبنی بر مست بودنش برکنار نمودند و قاضی دوم هم با اجرا نمودن جلسات قضایی سریع، محکمه را در خدمت اجرای اوامر مقامات اجرایی گذاشت. بدون شک اتهامات وارده بر این یازده مرد که از اواخر سال ۲۰۱۶م در زندان بسر می برند، خطرناک است. آن ها به مجازات سنگینی؛ مانند حبس ابد و مجازات نقدی گزافی محکوم شدند. زمانی که مقامات از فورم ۱۸ دوسیه مورد سوال قرار گرفتند، به شکل مرموزی فرار نموده و به تلیفون های خویش پاسخ ندادند؛ چنان چه از معرفی هویت خویش ابا ورزیده و اندک ترین معلوماتی را هم ارایه نکردند.

اکراموف افزود: «محکمه اعتراض یکی از متهمین را بنام "رافشان صادیقوف" مبنی بر شکنجه شدنش در جریان تحقیق نیز چشم پوشی نمود.» صادیقوف گفته است: «پولیس وی را با گذاشتن کیسه پلاستیکی بر سرش خفه نموده و با وصل نمودن برق بگوش هایش بخاطر اعتراف به جرم، وی را بی هوش ساخته است.» وی افزود: «محکمه شش نفر شاهدهی را که قرار بود برای برائت این یازده نفر شهادت دهند نیز نادیده گرفته است.» درحالی که در محکمه در نوکوس مرکز ایالت کاراکالباکستان بر سه نفر از مسیحیان پروتستانت برای این که بخاطر عبادت درخانه یی گرد آمده بودند، پانزده روز حبس صادر نموده و قبل از به پایان رسیدن مدت معینه، آن ها را آزاد ساختند.

همراه با حمله وحشیانه تمام عیار علیه کسانی که در مورد باور خویش به اسلام و ضرورت تغییر جامعه ابراز نظر می کنند، به مجرد تفکر نیز حکومت ازبکستان را وادار می کند تا به سرعت و شدت تمام از کسانی که مشکوک هستند، جلوگیری و ممانعت کند؛ حتی از مدافعین حقوق بشر هم. بدون شک موقف خشن شان علیه ملت، حکومت را ناگزیر خواهد ساخت تا به شکل وحشیانه یی از حقوق ملت از یک سکوت کند. هرشکلی از تجمعات، چه تجمع برای تناول غذا چه برای نماز و چه هم برای تفریح و سر گرمی، همه این ها مصدر اتهام پنداشته می شوند. ثبات شخص بر عقیده اش بهایی بس گراف دارد، به درجه یی که حیات شخص را به مخاطره می اندازد. اقارب زن شان تهدید به تجاوز می شوند، دروازه های معیشت را بر روی شان مسدود می کند، تفتیش ها غیر قانونی و به خانه های شان یوریش می برند؛ اما با آن هم تمام این ها در برابر شکنجه های ترسناکی که در زندان می شوند هیچ است.

این مهم است که افراد از حوادث اخیر در ازبکستان آگاه شوند تا برآنان آشکار شود که حکومت برای ترسانیدن ملت خود و تحمیل افکار و اعمال اش توسط ملامامان، خطبای وفادار خویش و ذریعه مطبوعات، تلاش های زیادی به خرج می دهد. فرق گذاشتن در تعامل بین مسلمان ها و غیر مسلمان ها به شکل بیدادگری واضح و معروف است. در حالی که با غیر مسلمان ها در مسایل مربوط به محاکمه و زندان نسبت به مسلمان ها بسیار زیاد از لطف و نرمی کار گرفته می شود. بطور برنامه ریزی شده مساجد و تجمعات عمومی از بین برده می شوند؛ زیرا حکومت از حرکت و تلاش مبنی بر تغییر وضعیت موجود می ترسد؛ مخصوصاً زمانی که آن حرکت نشأت گرفته از بیداری و ثقافت اسلامی باشد. حکومت فکر می کند که با به کار گرفتن یک مشت آهنین می تواند شکایت های مردم را از شرایط نابسامان زنده گی برطرف کند.

برنامه های خبری و بحث های باز پیرامون آن چه در زندان ها اتفاق می افتد، بسیار زیاد کم هستند؛ چنان چه شیوه های سرکوب رسانه ها معمول و همیشه گی بوده است. سازمان های حقوق بشر نیز در غالب اوقات بعضی از آن ها تلاش می کنند؛ اما تلاش های شان بی ثمر است. حکومت بالای رسانه ها تسلط داشته و وسایل ارتباطی الکترونیکی را نیز پیگیری می کند. امروزه بیش از هروقت دیگری مسلمان ها در گوشه و کنار دنیا نیازمند بلند رفتن سطح بیداری بر آن چه که در جامعه و زندان های ازبکستان، تاجکستان و قرغزستان، از زمان حاکمان دولت های اتحاد جماهیر شوروی سابق تا حاکمان کنونی که به شکل وحشیانه و ظالمانه رخ می دهد، می باشند.

اما به خواست الله سبحانه و تعالی، مسلمان ها در ازبکستان و کشورهای همجوارش(دولت های اتحاد جماهیر شوروی سابق) با گرفتن و چنگ زدن بر دین شان، ما را به یاد قصه زن آرایشگر فرعون می اندازد که برای قبول نمودن فرعون به عنوان پروردگارش مورد تهدید قرار گرفت؛ اما وی به شدت رد نمود. حالت به جای رسید که پنج طفلش را پیش چشمانش در روغن جوشانده انداختند. ایمان این زن ضعیف وی را از فرعون قوی تر ساخته بود و فرعون در مقابل جوش و خروش ایمانش عاجز ماند و ایمانش وی را مانع شد که در برابر فرعون سر خم کند. به عنوان پاداش اعمالش و بخاطر ثبات بر عقیده اش الله سبحانه و تعالی آرایشگر فرعون و اطفالش را بهشت برین اعطا نمود.

همین حالت حالت مسلمانان ازبکستان در ثبات بر عقیده شان اند، باوجود این که شکنجه شده، مورد تجاوز و قتل قرار می گیرند، با آن هم بر عقیده خویش ثابت اند و با افتخار اعلام می دارند که پروردگارشان الله سبحانه و تعالی بوده، نیروی شان الهام شده و ایمان شان فروتنی و تسلیم شدن در برابر الله سبحانه و تعالی می باشد. این همان چیز است که حکومت ازبکستان را واقعاً می ترساند و ملت از او هیچگاه نخواهد ترسید.

نویسنده: منال بدر
برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر
۶ شوال المکرم ۱۴۳۸ ه.ق
۳۰ می ۲۰۱۷ م